

കുണ്ഠകുമാരി

കുണ്ഠകുമാരി

ജീവിത രീതികായി

അര്ഥാനം ചെയ്യുന്നു

(തിരേതാസ് 3)

“... ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ സൽപവൃത്തികളിൽ ഉത്സാഹികളായിരിപ്പുവൻ കരുതേണ്ടതിനു, നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചു പറയേണ്ണോ എന്നു ഞാൻ ഇച്ചിക്കുന്നു” (തിരേതാസ് 3:8).

2:11-14-ൽ ദൈവകുപയും അതു എല്ലാവർലും എങ്ങനെന വന്നു മുന്നും പറാലോസ് ശരിയായി ചർച്ചചെയ്തു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചും സൽപവൃത്തികളിൽ നാം ശുശ്കകാനിയുള്ളവരാകണം എന്നും അവൻ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3:1-11-ൽ, അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ സ്വന്നേഹിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ക്രിസ്തീയ നടപ്പ് പ്രത്യേകമായി വിവരിക്കുന്നു. ആ പ്രത്യേകതകൾ വ്യക്തികളുമായും (3:1, 10, 12, 13), പെരുമാറ്റ തത്വങ്ങളുമായും (3:2, 3), നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവകുപയുടെ ഭോധ്യമാകലുമായും (3:4-6) ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഉൾപ്പെടെ കളില്ലാം 3:7-ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മഹത്തായ ഒരു അവസാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “കൂപ യാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു പ്രത്യാശപ്രകാരം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായിരീതേണ്ടതിനു തന്നേ.” താല്പരാലിക പരീക്ഷണങ്ങൾ വരുന്നോൾ പലപ്പോഴും നാം ആ മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തെ കാണാതെ പോകുകയാണ്. തന്റെ അവസാന വന്നങ്ങളശ്രീ അറിയിക്കുന്നോൾ പറാലോസിന്റെ ഉപസംഹാരപരാമർശങ്ങൾ അവന്റെ കാഴ്ചപ്പൊക്ക് നിലനിർത്തി സുക്ഷിക്കുന്നു (3:12-15).

പാഠം 5: കീസ്തിയ നടപ്പ് കീസ്തുവിഭ്രം നിരാനവും (3:1-11)

പിളിക്കവേദം ജീവിതവേലി (വാ. 1, 2)

പശ്രന്ന സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ (വാ. 1)

പാഠലോസ് പറഞ്ഞു, “വാച്ചുകൾക്കും, അധികാരങ്ങൾക്കും, കീഴടങ്ങി അനുസരിപ്പാനും ഓർമ്മിക്കും...” (3:1). ക്രിസ്ത്യാനികൾ അധികാരത്തെ ഏപ്പോഴും മാന്മക്കുന്നവരാണ് (നോക്കുക പ്രഥമത്തികൾ 23:1-5; 1 പഠനാസ് 2:13-17). അനുസരണവും¹ കീഴപ്പെടുമാണ് ഇവിടെ “അധികാരികളോടു”² ആവശ്യപ്പെടുന്ന നടപ്പ്. ഈതു വാച്ചുകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഉള്ള ബന്ധത്തിൽ - നിയമ നിർമ്മാതാക്കലെയും നിയമപാലകരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “അനുസരണം” അർത്ഥമാക്കുന്നത് അതു ചെയ്യുക എന്നാണ്, എന്നാൽ “കീഴപ്പെടൽ” എന്നത് ഒരാളുടെ ചെയ്യുന്ന മഗ്നാഡാവരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആശയമാണ് (അരു സമാനത ഘടനക്കു നോക്കുക ഏജോയർ 13:17). ഈ വാക്കുകൾ യോജിപ്പിച്ചാൽ, അർത്ഥമാക്കുന്നത് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യുവാൻ നല്ല ഒരു മനോഭാവം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനെയുംമാണ്.

കർത്താവിന്റെ ജനം “സകല സൽപ്പവൃത്തിക്കും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു”³ എങ്കിൽ അനുസരണവും കീഴപ്പെടലും സ്വാഭാവികമായി വരും (എന്തെസ്യർ 2:10; ഗലാത്യർ 6:9, 10; തിരെത്താസ് 2:14). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇതു പ്രധാനമായ ഒരു ഉടസ്യിയാണ്. “സൽപ്പവൃത്തികൾ” കൂടു വേണ്ടിയാണ് വാച്ചുകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു കീഴപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിരു പ്രവർത്തനക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അധികാരങ്ങളെ ഇതിൽ നിന്നു മാറ്റിനിർത്തണം (രോമർ 13:1-7-ൽ അധികാരികൾക്കുള്ള ദൈവപദവതിയിൽ സ്ഥാനം വ്യക്തമാകുന്നു), സാമൂഹ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ അശ്വലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഇതിൽ നിന്നു മാറ്റി നിർത്തുന്നു (നോക്കുക മതതായി 5:13-16; 22:17-21). സൽപ്പവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ ലഭിക്കുന്ന ഏതവസരത്തിലും ക്രിസ്ത്യാനി അതിരെനാരുജാണാണ്.

സർക്കാരുദ്ദേശ്യാഗസ്തർ ദൈവപദവതിന്റെ മുൻപാകെ ധാർമ്മിക അപമാനത്തെ തിരുത്തുന്നതിനും സമൂഹത്തിൽ സദാചാര സഭാവം ഉത്തരജീപ്പിക്കുന്നതിനും എതിരെ നടപടി എടുത്തിട്ടുള്ളത് വേദകരമാണ്. പാഠലോസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ സംലഘിച്ചു കൊടിയുമായി മാർച്ചു നടത്തി ജനത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുവാനല്ല, എന്നാൽ അവൻ ദൈവജനത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കാർപ്പാട്ടകളെ പിന്തുവാനും പൊതുജനങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ ധാർമ്മികവും നീതിവിഷയവുമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ ദൈവഭക്തിയുടെ ഒരു മാതൃകകാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനാണ്.

ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വിധ്യസിതത നിമിഷങ്ങൾ ഓർമ്മയുണ്ടാകും. അതു വിധ്യസിതതമാകാൻ കാരണം നമുക്ക് നല്ല അറിവില്ലാത്തായിരിക്കാം (പാലോസിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അവൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ; പര്യതികൾ 23:1), അല്ലെങ്കിൽ നാം ചിന്തിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു സംഭവിച്ചതാകാം!

നിങ്ങൾ “അനുസരണക്കേടിൽ”¹⁰ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ടോ? അതു സാധാരണയായി ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവർക്കു സംഭവിക്കുന്നതാണ്. അത്തരം ഒരു വ്യക്തിയെ സദ്ഗാവക്കുങ്ങൾ 5:12-14 വ്യക്തമാക്കുന്നത് അയാൾ പിന്നീടു പറയും, “അയ്യോ ഞാൻ പ്രഭോയനു എത്ര മാത്രം വെറുത്തു! എന്നേ ഹൃദയം ശാസനരെ നിരസിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ! എന്നേ ഉപദേശം കമൊരുടെ വാക്ക് ഞാൻ അനുസരിച്ചില്ല, എന്നെ പ്രഭോയിപ്പിച്ചവർക്കു ഞാൻ ചെവി കൊടുത്തുമില്ല! സഭായോഗത്തിലും ഇടവകയിലും ഞാൻ ഏതാണ്ടു പുർണ്ണമായും നശിച്ചവനായിരുന്നു.”

നിങ്ങൾ “വണ്ണികപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ”¹¹? ചിലർ വളരെ എഴുപ്പുത്തിൽ വണ്ണിക്കുന്ന സഭാവം ഉള്ളവരാണ് (നോക്കുക റോമർ 16:17, 18; 1 ഡോഹനാൻ 4:1). നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ, നാം അവരുടെ കൈഞ്ഞിയിൽ അകപ്പെട്ടു!

നിങ്ങൾ പിഡിയ “മോഹങ്ങൾക്ക്”¹² ഇരയായി തീർന്നിട്ടുണ്ടോ? ആളുകൾ മോഹങ്ങൾക്കും ഭോഗങ്ങൾക്കും “ഇരയായി”¹³ തീരും. ആളുകൾ “കുടുങ്ങുന്നതു” വരെ ഈ ലിറ്ററിൽ പറയുന്ന രീതിയെ വിശദപരം ക്രിയില്ലാതെ പിന്തുടരുന്നത് എത്ര വേദകരമാണ് - അവർ ആ ജീവിത ശൈലിക്ക് അടക്കിയായി തീരുന്നതു വരെ അവർ അതിനെ പിന്തുടരുന്നു. അത്തരം ജീവിത ശൈലി ആശുപിക്കത്തക്കത്തലും എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും അവർക്കു തുപ്പത്തിയാകാതിരുന്നിട്ടുപോലും അവർ അതിൽ തുടന്നു ജീവിക്കുന്നുണ്ട് വാക്കും 4 ഉം 5 ഉം കാണിക്കുന്നത്, നാം ഓരോ രൂത്തരും അനേകാനും അതു വിട്ടു കളഞ്ഞതാലും, ദൈവം അതു നമ്മിൽ നിന്നു വിട്ടുകളിയുന്നില്ല.

പാലോസിന്റെ പിശദീകരണം അനുസരിച്ചു, ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാത്തവർ “അസുയയിലും”¹⁴ “പകയിലും”¹⁵ ആണ് ജീവിക്കുന്നത്. നാം അസുയയിലാകുമ്പോൾ, കൂഴപ്പുത്തിൽ ചെന്നു ചാടും (പുറപ്പ് 20:17). ക്രിസ്തീയാസ്ഥാനം പറഞ്ഞു, “പാറ വസ്ത്രം കാർന്നു തിന്നുന്നതുപോലെയാണ്, അസുയ ഒരാളെ കാർന്നു തിന്നുന്നത്.”¹⁶ അത്തരം വ്യക്തി അധാർമ്മികനും തുപ്പത്തിപ്പുടാത്തവനുമാണ്.

അത്തരം വ്യക്തി “പകയുള്ളവൻ,”¹⁷ ആകുകയും അയാൾ തന്നെയും തന്നേ സ്വാധീന വലയത്തിൽ വരുന്ന എല്ലാവരേയും വേദനിപ്പിക്കുന്നതും സബാവികമാണ്. നാം അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കു ചുറ്റും ആകാതിരിക്കുക. ക്രിസ്തു യുദ്ധാ ഇന്ന് ക്കാരോഗാത്താവിനെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു അത്തരം വ്യക്തിക്ക് യോജിക്കും: “... ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവനു നന്നായിരുന്നു” (മതതായി 26:24). ആ വ്യക്തി ഒരു നല്ല കുടുകാരൻ ആയിരിക്കയില്ല.

യുണ്ടായാൽ അതു പോരംടുത്തിലേക്കു നയിക്കും. ആ തർക്കങ്ങൾ നിസാ രമായ കാര്യത്തെ ചൊല്ലിയാണ് തുടങ്ങുന്നതെങ്കിലും അവസാനിക്കുന്നത് സഹോദരങ്ങൾക്കു വഴിമുണ്ടാക്കുന്ന മോശമായ അവസ്ഥയിലാണ്.

ആളുകളെ നന്നിച്ചു നിർത്തുന്ന, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമത്തെ ആളുകൾ മോശമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, അതു “തർക്കങ്ങളിലേക്കു”²⁹ നീങ്ങുവാൻ കാരണമാകുന്നതു ദൃശ്യകരമാണ്. ഈ റീതി ചിലരു മാനുഷിക വിശകലനത്തിൽ നിന്നു ആത്മിക പക്ഷവാത്തതിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അവർ ഉംഹാപോഹങ്ങൾ പെച്ചു എതിർക്കുന്നവാഴു, നിസ്വാര കാര്യങ്ങളെ അവർ കാര്യമാക്കുകയും മുഖ്യമായവയെ നിസാരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആകും (അല്ലെങ്കിൽ സത്യത്തിന്റെ വിലയുള്ള കാര്യങ്ങൾ; നോക്കുക മതതായി 23:23, 24; ഗലാതുർ 4:9-11). ഈ നടപ്പ് “നിഷ്പദ്യോജനമാണ്” (രൂപ പുരോഗതിയുമുണ്ടാക്കുകയില്ല) “പിലയില്ലാത്തതുമാണ്” (രൂപ ഉദ്ദേശവുമില്ല).

വില്യും ബാർക്കലേ ഈ ചിന്തയെ അതിനുയോജിച്ചു ചുരുക്കി പറയ്ക്കുന്നു:

ശീക്ക് തത്പരിക്കൂർത്തെങ്ങളുടെ സമയം ചെലവിട്ടിരുന്നത് തല നാതിച - പിന്നുന പ്രശനങ്ങളിലായിരുന്നു. യൈഹുദ ഗുരുക്കൊരു സമയം ചെലവിട്ടതു സകല്പങ്ങളെ പണിയുന്നതിനും പഴയ നിയമ വ്യക്തികളുടെ വംശാവലികളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു. ശഭ്യത്തിൽ എന്തു ചെയ്യുവാനും എന്തു ചെയ്യാതിരിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു എന്നും, അശുദ്ധമായവ എന്തെല്ലാം എന്നതിനെ കുറിച്ചും യൈഹുദ ശാസ്ത്രിമാർ മൺിക്കുറുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുമായിരുന്നു. മതപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നവരെ മതത്തിന്റെ ആളുകൾ എന്നു യർക്കുന്നതു അപകടമാണ്. തർക്കിക്കുവാൻ വേണ്ടി തർക്കിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആൾക്കാരുണ്ട്. വേദശാസ്ത്രപരമായ ചോദ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു മൺിക്കുറുകളും ചർച്ച ചെയ്യുന്നവരുണ്ട്. ജോലിയിൽ ആത്മാർത്ഥ്യം ഉത്സാഹവും കാണിക്കുക, വീട്ടു ജോലികളിൽ സഹായിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പമാണ് വേദ ശാസ്ത്രപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുക എന്നത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ കടമകൾ ചെയ്യുന്നതു മാറ്റിവെച്ചു വേദ ശാസ്ത്രപരമായ ചോദ്യങ്ങളെ ഇരുന്നു ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു വലിയ ശുണ്ണമൊന്നുമല്ല. അതെന്നും ചർച്ചകൾ ക്രിസ്തീയ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നതാണ്.

... അതിനുംതൊക്കെ ക്രിസ്തീയ ചർച്ചകൾ വേണ്ട എന്നല്ല; എന്നാൽ പ്രവൃത്തികൾ ശാഖിക്കാതെ ചർച്ചകളിൽ മുഴുകുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല എന്നതാണ് സുചന.³⁰

തവതിരിഞ്ഞ ആളുകളെ തിരുത്തുവാൻ ആച്ചടക്കം ആവശ്യമാണ് (3:10, 11)

ചില ആര്മാകൾ തെറ്റുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ

ഓരോ സ്ഥലത്തെക്കു മാറ്റുന്നതു നാം വായിക്കുമ്പോൾ (3:12), നാം എപ്പോഴും കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ ചേർന്നിരിക്കേണ്ടവരാണെന്നു അതു നമ്മുൾ നമ്മുൾ ഒരു പാടം പറിപ്പിക്കുന്നു. മുഖ്യ സഹോദരന്മാരെ സേവനത്തിൽ പാലൊസ് മാറ്റുന്നതു നമ്മുൾ ഒരു പാടം പറിപ്പിക്കുന്നു. ആവശ്യത്തിന് നുസരിച്ചു സൗകര്യപ്രമായി സഹോദരന്മാർ നീങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കുക (അനോക്കുക തിരെത്താസ് 1:5; പ്രവൃത്തികൾ 13:1-3; 16:6-10). ഈ വെല്ലു വിളി ഉയർത്തുന്ന ശീതത്തിന്റെ മനോഭാവം നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ആവശ്യമാണ്:

പ്രിയ കർത്താവേ, ഞാൻ എവിടെ പോകണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ ഞാൻ അവിടെ പോകും,
പർവ്വതത്തിനേലായാലും, അല്ലെങ്കിൽ സമതലത്തിലായാലും, കട
ലിനേലായാലും ശരി;
പ്രിയ കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തു പരിയാണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കു
നുവോ ഞാൻ അതു പറയും,
നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ ആകും.³⁵

വേലക്കാർക്കുള്ള കരുതൽ നടപടിയാണ് ക്രമീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നത്. അതിൽ പാലൊസ് നിർദ്ദേശിച്ചതായ ശാസ്ത്രിയായിരുന്ന സേനാസും അപ്പോല്ല്യാസും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു (3:13). അവർക്കു “ഒന്നിനും മുട്ടില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനു [അവരെ] സഹായിക്കുവാൻ”³⁶ അവൻ തിരെതാ സിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സേവനം “ഉത്സാഹത്തോടെ”³⁷ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. “സുവിശേഷവുമായി പോകുന്നവരെ” സഹായിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ അതേ മനോഭാവം ഇന്നത്തെ സഹോദരന്മാർക്കുണ്ടോ?

നാം ചേർച്ചയുള്ളവരും ക്രമീകരണം നടത്തുവാൻ മനസ്സുള്ളവരും ആരണ്ടാകിൽ, നമുക്കു നേട്ടങ്ങൾ ആസ്യാതിക്കുവാൻ കഴിയും. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതു ചെയ്യുവാൻ “പറിക്കണം”³⁸ എന്നു പാലൊസിനു അറിയാമായിരുന്നു (3:14). നാം “സർപ്പവൃത്തികളിൽ മുഴുകി”³⁹ ജീവിക്കുമ്പോൾ നാം ഈ മനോഭാവത്തിൽ ജീവിക്കണം.

സർപ്പവൃത്തികൾ നാം നിർബന്ധമായും ആവശ്യമാണെന്ന രീതിയിൽ കാണണം, കാരണം ആ ആവശ്യങ്ങൾ “സമർദ്ദം ചെലുത്തുന്ന താണ്.”⁴⁰ തന്റെ ലേവാന്തതിലെ അവസാന പരാമർശങ്ങൾ വരെ, പാലൊസ് തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനു മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. അവൻ തിരെതാ സിനോടും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളോടും അപേക്ഷിച്ചതു സർപ്പവൃത്തികൾ നിരന്തരമായി ചെയ്യുവാനും ആ പ്രവൃത്തിയെ ആവശ്യവും, അവകാശവും, ശരിയുമായി കാണുവാനുമാണ്!

സഹോദരന്മാരുടെ ഈ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കും നേട്ടങ്ങൾക്കും ഒരു വിലയുള്ള ലക്ഷ്യമുണ്ട്: “അവർ നിഷ്പമലമാർ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിനാണ്.” ഡോഹനാൻ 15:8-ൽ ഡേശു പരിഞ്ഞു, “നീങ്ങൾ വളരെ ധലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ, എൻ്റെ പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നു, അങ്ങനെ നീങ്ങൾ എൻ്റെ ശിഷ്യമാർ ആകും.”

രജു മഹത്യകരമായ യോജിപ്പ് (വ. 15)

താനും തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും തമിലുള്ള യോജിപ്പിന്റെ മനോ ഭാവം പഴഭോസ്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ ദുശ്യമാണ്: “എന്നൊടുകുടൈയുള്ള എല്ലാവരും നിങ്ങളെ വന്നും ചെയ്യുന്നു” (3:15; എംപസിൻ മെമ്പ്). ആ യോജിപ്പ് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിലേക്കും പകർന്നിരുന്നു: “വിശ്വാസത്തിൽ ഞങ്ങളെ സ്കേഡിക്കുന്നവരെ വന്നും ചെയ്യുവിന്.”

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലെ കുടുംബപരമായ യോജിപ്പ് അതഭൂതാവഹമാണ്. മറ്റു വർഗ്ഗക്കാരും സംസ്കാരക്കാരും ഉള്ള വേരൊരു രാജ്യത്തിൽ രണ്ട് പോയാൽ അവിടെ കുടായ്മയുടെ സമുദിക്കാണാം. ദൈവത്തിന്റെ പിതാവും മനുഷ്യർക്കിടയിലെ സാഹോദരവും ആത്മാർത്ഥമമായി ജാലിക്കുന്നു. അവൻറെ കൂപ് “നിങ്ങളോട് എല്ലാവരോടും കൂടുള്ളതാക്” കൊണ്ട്, ആ യോജിപ്പ് ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലുള്ളതാണ്.

ചുരുക്കത്തീർ

അങ്ങനെ ഈ ചൊറുതും (പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ) ദേവനും അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അതു അധികം ലോകത്തിലെ ധാർമ്മികവും ആത്മികവുമായി ഏറ്റവും ഇരുട്ടു പിടിച്ച ഭാഗത്തെക്കാരും, അതു നമ്മുടെ പര്യാപ്തതക്കു ക്രിസ്തു മുഖാനന്മുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് (2 കൊരിന്ത്യർ 3:4-6).

പറലോസിന്റെ വിവരങ്ങളിൽ, തിരത്താസിനോട്, അധിപതനത്തിലായ തന്റെ ജനവുമായി തിരത്താസിന്റെയും, ദേക്തരരുടെയും സംഭവാർത്ഥ പകിടുവാനാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടതു. അവരുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി, തിരത്താസിനു എന്തുചെയ്യുവാൻ പറ്റുമെന്നും എന്തു ചെയ്യണമെന്നും എന്ന കാര്യത്തിൽ പാലോസ് ചതുപ്പെട്ടിപ്പിണ്ട്.

[പാലോസ് തിരത്താസിനോടു പറഞ്ഞിപ്പു]: “അവരുടെ വഴിക്കുവിടുക. അവർ പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം.” അവൻ പറയുന്നു: “അവർ മോശക്കാരാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. പോയി അവരെ പരിപരത്തിൽ ചെയ്യുക.” ക്രിസ്തീയ മിഷണറിക്കുമുണ്ടായാൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വേണ്ട ശുഭാവർത്തി വിശ്വാസത്തെ കാണിക്കുന്ന എത്താനും വേദാഗ്നിപ്രഥമാണ്. അവർ ഒരു മനുഷ്യനെന്നും കൊള്ളള്ളതാത്തവൻ എന്നു കരുതുകയില്ല. ഭൂഷ്ഠത കുടുങ്ങോരും, വെള്ളവിളിയും കൂടും. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂപ്പക്കു നേരിട്ടു കീഴ്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പാപവും ആത്ര വലുതായിട്ടില്ല.⁴¹

ആ ഒരു ശുഭാവർത്തി വിശ്വാസത്തോടെയും പറയേണ്ട സത്യവുമായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തജനമായി ഭൂമിയിലെ ഇരുണ്ട ഭാഗങ്ങളിലേക്കു, “സർപ്പവുംത്തികൾക്കായുള്ള ശുഷ്കാന്തിയോട്” നമ്മകു പോകാം (2:14).

അയാസ്) - “അവഗ്യമായത്, നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ... അവഗ്യമായ. ... അതോരുകടമയായ കാര്യം, എബ്രാ. 8:3 ... ശരിയായും നേരംയും ചിന്തിക്കുക, 2 കൊൽ. 9:5; പിലി. 2:25” (റോമിൻസ്, 43-44).

⁴¹ബാർക്ക്ലോ, 278.

